

Muž, 37 let, zadaný, učitel na ZŠ (matematika - zeměpis), koníčky - vše, co se týká počítačů, turistika, plavání

1. otázka - Jaký máte názor na interrupci?

Co si o ní myslím? To je těžká otázka. Když se nad tím tak zamyslím, většina lidí, stejně jako já si myslí, že je to vražda. Na druhou stranu však musím podotknout, že pokud to jakkoliv ženu ohrožuje na životě či je to nechtěné, je namísto jít na potrat a brát to jako osvobození a nejlepší řešení. Myslím si, že je to sporné. Můj názor je, že pokud jde o mladou například 15letou dívku, je na místě zasáhnout potratem. Přece jenom, je to ještě dítě. Já osobně si neumím představit, jak by dítě vychovávalo dítě. Jak by zvládala jak těhotenství, tak veškerou péči o narozené dítě. Víím, že by jí určitě někdo pomohl, pokud někoho má, ale snad i rodiče mají rozum a ví, že by měla zničený veškerý svůj život, neužila by si své mládí, které by bylo určitě plné zábavy. A co vzdělání? Nebylo by z ní nic. V tomhle věku a i dříve se tato mladá děvčata jen do sexu hrnou a ani si neuvědomí, jaké by to mohlo mít následky. Ochranu málokterá použije a pak jsou jen slzy. Též bych doporučil potrat i u zneužitě dívky či ženy. Musí to být hrozné, když žena nezná otce dítěte a je stvořeno za takových to podmínek. Pokud to dítě chce, i přes to, že byla zneužita, tak před ní smekám, je to velká odvaha. Když se ale zamyslím, většina dívek se bojí někomu říct, že je "v tom". A když už se to zjistí, potřebují pomoci, poradit. Někdy se však stane, že je rodina sociálně slabší a nemá na interrupci. Přece jenom, stojí to asi kolem 3000Kč, což je neskutečná pálka. Když ale se ohlédnu na sebe a svojí přítelkyni, jednou, až se to podaří, budu nejšťastnější člověk na světě. Dítě je jako slunce, který dělá hlavně radost a zahřívá nás u srdce. Nikdy bych svou přítelkyni nenutil do interrupce, pokud by sama nechtěla či k tomu neměla zdravotní potíže. Ani bych jí to nechtěl dovolit. Jednou by toho mohla litovat a pak by z toho mohla být nešťastná. Zním plno kamarádek, které přišly o dítě, jak naschvál, tak i samovolně, a velká většina z nich se už necítí být opravdovou ženou. Asi samy sebe zklamaly, neumí to ani pořádně vysvětlit a mně je jich líto. Proto když se dozvím, že je v mé blízkosti nějaký známý pár a čekají mimino, moc jim to přeji. Myslím si, že jednou budu skvělý otec, který na svou rodinu nezanevře a bude jim oporou. Finančně jsem zajištěný, takže se nemám oč bát.

2. otázka – A co byste doporučil ženám, které dítě nechtějí?

Tot' otázka. Myslím si, že buď by měly zkusit interrupci, pokud na to finančně mají, a psychicky či fyzicky snesou to, že zabily dítě, nebo by si měly ještě naposledy rozmyslet výhody či nevýhody, a v neposlední řadě, pokud by nechtěla jít ani na potrat, ani by si ho nechtěla nechat, doporučil bych jí Babybox, u nás je u nemocnice. Myslím si, že je to skvělá věc pro tyhle matky v nouzi. Nebo popřemýšlet i nad adopcí, kde by pomohla třeba i lidem, kterým se nedaří o oplození nebo děti mít nemohou. Odsuzuji však ženy, které řeší nechtěné děti tím, že je hodí do popelnice, nebo je po narození jakkoli zabijí, takovým bych dal hodně vysoký vězeňský trest či kdyby tu existoval trest smrti, tak ten. Je to nelidské a odporné. Vždycky je jiná a lepší možnost. Třeba ta adopce, určitě by se dítě mělo lépe u jiných, milujících lidí.

3. otázka – Co říkáte na plánované rodičovství?

Nad dítětem už jsem přemýšlel už před několika lety a doted' mi touha po nich zůstala. Vždy jsem je chtěl a budu chtít. Jsou to radost jak v životě rodičů, tak prarodičů a blízkých. Já jsem zrovna nevyrostal v úplné rodině, matka mi brzy umřela, sestru mi zavraždil nějaký

úchylák a táta od nás zdrhnul a našel si jinou ženskou a mně nezbylo nic jiného, než vyrůstat po celý život s babičkou a starat se o ní. I když je už 2 roky po smrti, jsem jí moc vděčný za to, že mě vychovala takto. Nerad na tohle období vzpomínám, ale jsem rád, že se z toho můžu občas vypovídat. Občas mi chybí ta rodičovská či sesterská láska, ale nyní mi to z velké části vynahrazuje má přítelkyně. Neumím si ani představit, že bych já sám byl neplodný a můj rod by se nerozšířil, natož, aby to bylo u ženy, které o neplodnosti nechtějí ani slyšet, jsou přece jenom více citlivější, než my muži. Občas když se nad tím zamyslím, ženy mohou ztratit plodnost i díky interrupci, kdy dítě není chtěné, potom určitě mohou nastat potíže. Setkal jsem se s tím hodně u kamarádek, kterým se nedaří otěhotnět. Do teď lituji toho, že si dítě nenechaly. S přítelkyní se o to malé nesnažíme, ale kdyby se naskytla tato příležitost, nebránil bych se o nechání dítěte a pečoval bych o ni i o něj s láskou. Myslím si, že je to obrovská zodpovědnost i pro otce, i když, na mých kamarádech jasně vidím, že jsou rádi, když nejsou doma a jejich ženy s dětma jsou pro ně méně zajímavé než alkohol a zábava. Já vidím největší potěšení v tom, že až se nám to jednou narodí, budu přítelkyni pomáhat co nejvíce, aby si to také užila, ne aby jen vařila, krmila a uklízela. Já se řídím heslem: „když miluješ, není co řešit.“ A když člověk miluje, udělá toho druhého jakkoli šťastným.

4. otázka – Co adopce a adopce u homosexuálů?

Homosexuály nemám rád a nikdy je mít rád nebudu. Je to asi předsudek. Jelikož jsem i já chlap, přece jenom, mám k nim větší odstup, než mají ženy. Nepochybuji o nich jako o výborných kamarádech u děvčat, či zpovědníčkách. Neodsuzuji je, není to jejich chyba, prostě se tak narodili, ale jsem asi ze staré školy, a nejsem na to moc zvyklý. Dělá se mi blivno, když někam jedu, třeba do Prahy a vidím, jak se po cestě drží za ruku či se líbají. Prostě to nechápu. Ani ten jejich styl - sebevědomí, převonění, nageľování šampónci s přitepleným hlasem. Každopádně, adopci u homosexuálů připouštím. Nejedná se přece o ně, ale o to dítě. Žádný takový pár v mém blízkém okolí neznám, ale osobně si neumím představit, komu bude říkat „mami“ a komu „tati“. Je to až směšné. Též si neumím představit, až jednou dítě vyroste, co tomu sám on řekne. Jak ho budou brát spolužáci, kamarádi či ostatní známí. Podle mého názoru je to podle přírody nepřipustné. Když to ale dítě zachrání a bude mu poskytnuta láskyplná péče, proč ne. Na jednu stranu můžeme být rádi, že existují tyto páry s touhle touhou po dítěti.

5. otázka – Doporučil byste tedy preventivně proti nechtěnému těhotenství antikoncepci?

Samozřejmě, doporučil bych. Mělo by se začít už od té doby, kdy žena začíná žít sexuálním životem. Plno dívek v pubertě se do sexu hrne raz dva a pak se ani nestačí divit, že chytly nějakou nemoc či že jsou těhotné. Jo, doba pokročila a já se nestačím divit.